

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ У СИСТЕМІ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Інна Олегівна ОСТАПЕНКО,

*канд. юрид. наук,
доцент кафедри правового забезпечення
військового факультету фінансів і права
Військового інституту Київського національного
університету імені Тараса Шевченка*

В умовах сьогодення держава стикається з великою кількістю зовнішніх та внутрішніх загроз, які негативно впливають на стабільність фінансової системи, стан національної валюти та економіки. Це обумовлено збройною агресією Російської Федерації проти України, анексією Криму, економічною та політичною нестабільністю. Тому питання створення сприятливих умов для забезпечення фінансової безпеки країни є однією з нагальних проблем сучасності, яка, безумовно, потребує вирішення.

Серед всіх існуючих державних структур, які забезпечують фінансову безпеку, можна виділити основні, до яких слід віднести: Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, Національне антикорупційне бюро України, Національну поліцію, Службу безпеки України, Державну податкову службу України, Державну митну службу України, Державну аудиторську службу України та органи прокуратури. Кожен із цих органів, у разі власної ефективною діяльності, може суттєво впливати на забезпечення належного функціонування фінансової складової державної безпеки. Беззаперечно, підтримання позитивного іміджу діяльності указаних органів, формування суспільної думки про них залежить, у тому числі, від комунікативної діяльності таких суб'єктів.

Однак, під час здійснення своєї діяльності, указані органи не функціонують як єдина система стратегічних комунікацій держави, координація між ними та взаємодія у деяких випадках потребує удосконалення. Дублювання функцій окремих правоохоронних відомств вже не раз призводило до гучних конфліктів і публічних «розборок» між керівниками органів, які мали б співпрацювати один з одним. Але, такі конфлікти йдуть на користь лише порушникам. Як наслідок, у різних джерелах інформації з'являються нарікання, що окремі спецслужби зловживають повноваженнями. Як приклад, можна навести конфлікт між представниками Службою безпеки України та детективами Національного антикорупційного бюро України з приводу затримання колишнього судді М. Чауса.

При цьому, відкрита навмисна дискредитація органів, які забезпечують фінансову стабільність у країні, їх можливостей та іміджу, негативно відображається на загальному стані національної безпеки держави.

Результати соціологічного опитування щодо довіри громадян до інститутів суспільства демонструють, на жаль, невтішні показники. Так, недовіра найчастіше висловлюється державному апарату та чиновникам, яким не довіряють 76 % опитуваних, таким інституціям як Національне антикорупційне

бюро України – не довіряють 70 % респондентів, Державній податковій службі – 65 %, Державній митній службі – 65 %, Національній поліції – 53 %, Службі безпеки України – 50 % опитуваних [1] .

Як бачимо, велику роль в підвищенні фінансової стабільності держави відіграє взаємодія з громадянським суспільством. Адже громадський контроль є одним з інструментів оцінки ступеня виконання органами влади їх завдань.

Правовим підґрунтям здійснення громадського контролю є, перш за все, Конституція України, яка гарантує громадянам право брати участь в управлінні державними справами. При цьому, на сьогоднішній день відсутній на рівні положень Основного закону окремих розділ, який би стосувався громадянського суспільства і принципів його взаємовідносин з органами влади. Відсутній такий документ і на рівні законів, і лише окремих розділ міститься в Законі України "Про національну безпеку України", який теж не містить механізмів такої взаємодії.

Ще однією проблемою ефективної взаємодії громадянського суспільства й органів фінансової безпеки є діяльність засобів масової інформації, які часто ретранслюють суспільству питання з позицій суб'єктивної внутрішньої політики власників відповідних медіа. Так, за результатами соціологічного опитування довіру журналістам висловили 36,1 % опитуваних, при цьому майже половина респондентів, а саме 48,2 %, вважають неприпустимими жодні обмеження свободи слова та втручання влади у роботу ЗМІ.

Указані проблеми потрібно розглядати крізь призму взаємної довіри органів влади та громадянського суспільства. За наявності такої довіри ефективність взаємовідносин суттєво підвищується й набуває рис конструктивної співпраці.

З урахуванням викладеного, важливо, щоб суб'єкти, які забезпечують фінансову безпеку держави, використовували комунікативні можливості при здійсненні своєї діяльності, а також забезпечували координацію і взаємодію з громадянським суспільством. Адже дієве забезпечення фінансової безпеки, зважаючи на її багатогранність і всеосяжність, можливе винятково за умови спільних, скоординованих зусиль з метою задоволення потреб населення й досягнення поставлених цілей перед державою. Оскільки захищеність фінансових інтересів держави – це запорука її економічної та політичної незалежності.

Список використаних джерел:

1. Довіра до інститутів суспільства та політиків, електоральні орієнтації громадян України (липень–серпень 2021р.). / Український центр економічних та політичних досліджень ім. О. Разумкова. <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/dovira-do-instytutiv-suspilstva-ta-politykiv-elektoralni-oriientsii-gromadian-ukrainy> (дата звернення: 15.12.2021).